

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/246/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122014759
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122014759.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsednícky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Dušana Szabó a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci proti odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 04.11.2022, č. k. 28PP/40/2022-22, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13.12.2022 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) zamietol žiadosť odsúdeného A. B. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestov odňatia slobody, ktoré mu boli uložené trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 31.01.2021, sp. zn. OT/21/2021 a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 29.03.2021, sp. zn. 3T/28/2021.

Na základe vykonaného dokazovania okresný súd dospel k záveru, že formálna podmienka podmiennečného prepustenia v danom prípade bola splnená.

V prípade prvej materiálnej podmienky - preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností okresný súd konštatoval, že na základe záverov plynúcich z hodnotenia odsúdeného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody dospel k záveru, že vzhľadom na hodnotenie odsúdeného nie je možné správanie odsúdeného v rámci výkonu trestu odňatia slobody posúdiť ako nasvedčujúce polepšeniu. Správanie odsúdeného v prechádzajúcom ani v súčasnom ústave nebolo vždy na požadovanej úrovni, opakovane porušoval svoje povinnosti, pracovne zaradený bol na viacerých pracoviskách, ale z každého z nich bol vyradený, či už z dôvodu uloženia disciplinárneho trestu, resp. z dôvodu slabých pracovných výkonov. Disciplinárne odmenený nebol ani raz, avšak má evidovaný disciplinárny trest. Ciele stanovené programom zaobchádzania plní len čiastočne a riaditeľ ústavu neodporúča jeho podmiennečné prepustenie.

V prípade druhej materiálnej podmienky, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu, okresný súd dospel k názoru, že táto tiež splnená nie je. Odsúdený bol doposiaľ 4-krát súdne trestaný, a to za rôznu kriminalitu. Prvé odsúdenie (v roku 2004) sa týkalo drogového deliktu, ktorého sa odsúdený dopustil ešte ako mladistvý, toto trestné stíhanie bolo podmiennečne zastavené a odsúdený sa osvedčil v skúšobnej dobe. Zvyšné tri odsúdenia sa týkajú skutkov v rozpätí obdobia rokov 2020 - 2021, kedy sa odsúdený dvakrát dopustil ublíženia na zdraví z neobstaranosti podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a po týchto skutkoch sa dopustil prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia tiež vyplýva, že hoci je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody v podstate po prvýkrát (keďže jednotlivé výkony trestov odňatia slobody mu na seba nadväzujú),

práve s ohľadom na ľahostajný prístup odsúdeného k dodržiavaniu pravidiel počas výkonu trestu odňatia slobody, nemal okresný súd dostatočnú záruku, že v prípade prepustenia odsúdeného na slobodu, sa nedopustí ďalšieho kriminálneho správania. Ak nie je odsúdený schopný právne aprobovaného správania ani len v prostredí ústavu, o to menej možno očakávať, že by bol motivovaný a pripravený viesť riadny život na slobode. V jeho prípade preto prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť, ktorú do konania neverejného zasadnutia sťažnostného súdu neodôvodnil.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak
a) nie je prípustná,
b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
c) nie je dôvodná.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu aj krajský súd zistil, že odsúdený splnil iba formálnu podmienku na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Súd I. stupňa správne vyhodnotil, že správanie sa odsúdeného vo výkone trestu nepreukazuje polepšenie tak, ako to vyplýva z hodnotenia riaditeľa ústavu, ktorý sám konštatuje, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmienkové prepustenie len čiastočne. Okresný súd tiež správne a v súlade so zákonom vyhodnotil osobu odsúdeného, prihliadol na jeho trestnú minulosť, a dospel k správne záveru o tom, že odsúdený nedáva dostatočné záruky na to, že v prípade prepustenia na slobodu bude viesť riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že odsúdený svojou vlastnou aktivitou, ktorú možno objektivizovať najmä cez disciplinárne odmeny nepreukázal polepšenie alebo snahu po náprave, keď opakovaným porušovaním ústavného poriadku, slabými pracovnými výkonmi, absenciou akejkoľvek disciplinárnej odmeny, existenciou disciplinárneho trestu, dokumentuje svoju neschopnosť dodržiavať pravidlá aj v prostredí ústavu. Odsúdený ani v prostredí ústavu na výkon trestu odňatia slobody nepreukazuje svojim správaním skutočnú snahu o polepšenie, o to viac jeho zjavné kriminálne sklony počas pobytu na slobode neumožňujú ani krajskému súdu dospieť k záveru, že od neho možno očakávať vedenie riadneho života.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmienkovo prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musí v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. okrem formálnej podmienky súčasne spĺňať aj dve materiálne podmienky a to, že svojim správaním vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie a zároveň je možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Odsúdený súčasne nespĺňa obe materiálne podmienky vyplývajúce z vyššie uvedeného ustanovenia, preto súd I. stupňa správne a v súlade so zákonom rozhodol, keď jeho žiadosť o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Keďže krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.